LUDAS MATYI

a mayar nép mulattató képs ujsáa.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Magyar-utcza 1-ső szám alá küldendő.	Pest, april. 12. 1868. 15. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Magyarutcza 1. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Pecsovics celebritások albuma.

IX. **Par nobile fratres.** X.

Nr. 9. Török János! az igazhivő keresztény muhamedánus . . országos archiváriús és necessarius conservativus.

Nr. 10. Páter Lonkay! a pápa keresztes vitéze s a péterfillérek adóinspectora, s a fülesbagolyrend nagymestere.

Husvéti klerikális kántáték Ludas Matyi felett.

(Fujják a Pesti Hirnök és Idők Tanuja.)

Hu hu! hu hu! hu hu!
Meg van hát a bosszu?
Fényes a diadal . . .
Az eretnek haddal.
Azt szokták mondani:
Hogy sok lud disznót győz,
Most disznó győzött a
Ludon, ugy-e famöz?
Huhu! huhú! huhu!
Meg van hát a bosszu?
Ludas Matyi hurkon —
Kirie eleyson!

Ki is látott olyat . . .
A serténk is borzad . . .
Huhu! huhu!! huhu!!!
Horrendum est dictu . . .
A pápát bántani . .
És ugy lerántani;
A püspök urakra . . .
Unokahugukra . .
Hogy tuczatostól van
Egész rávallani?
Marczi! Matyi! Peti!
Böjtöt börtönt neki.

Ugy is nagyon ránk jár . . .
Ez időszerént már . . .
A szekérnek rudja,
Az ördög is rugja
A szüz reverendát,
Oda a konkordát!
Huhu! huhu! huhu!
Sokszor ránkpiritott —
Ez a Kossuth árnya . . .
Purgatórium lesz . . .
Matyinak mostan a
Üllői kaszárnya.
Huhu! huhu! huhu!

Purczel generális vitéz tettei.

(Elmondja mind maga.)

Szamárkandból tudósitják Ludas Matyit, hogy ottan mostan hetedhét országra szólló dolgok történnek; a többi közt valami Purczel nevü generális hadat izent független tatár országnak a március 29-én tartott haditanácsban, következö roppant hatásos kiáltványával hivta fegyverre a tatárfajokat:

Szeretett bajtársaink! kutyafejü tatárok!

Ki vagyok én? és ki ö az én ellenségem? ismernetek kell a kettönk közti végtelen különbséget, ugy áll ö én hozzám, mint ég a földhöz mint Szini Kari Malakiás prófétához, ha ezt el nem akarjátok ismerni . . muszáj . . parancsolom. (*jobboldalon:* éljen Purczel generális! a bedlámi vezér! *hosszantartó éljenzés; balról zajos ellentmondások; az izgatottság és zajangás fokonkkint növekszik, több tatár és kirgiz hajba kap s egymást püföli.*

Elnök: (negyedórai csengetyüzés után valahára szóhoz juthat) Kérem a tisztelt vitéz urakat, legyenek csendesen, hallgassuk ki a vezért, különösen figyelmeztetem azon néhány érdemes beduint ott a szegletben ni, — kik a társadalmat és rendet veszélyeztetni kezdik az által, hogy zajt ütnek.

(*Egy hang a tömegből*) Én nem zajt, hanem egy lapos orru jobboldali kálmukot ütök, ki ugy orditott itt a balfülem mellett, hogy megsiketültem bele. —

Purczel generális: (folytatja) Elkell ismernetek óriási tekintélyemet s emberi s isteni kettős hatalmamat, melyek ragyogó betükkel ragyognak még a holdban is. (*jobboldalon* mély hajlongások közt áhitattal kacsintgatnak a *csatangok* az ég felé; *baloldalon* zugás morgás és fogcsattogás hallatszik.) Ki ne tudná hös tetteimet, csodás erejü hadjárataimat? Nagy Sándor és I-sö Napóleon hozzám képest csak Borsszem Jankó! (*jobboldalon egy pár csatang* éljent kiált; *a baloldal* pedig ennyi vitézség hallattára bámul.)

Nem én kergettem-e ki határaitokról félmillió muszkát, meg ugyanannyi strimflis persát? (*zajos felkiáltások középről:* mi is kergettük; *balról:* mi meg ezután fogjuk kergetni.) És megmentettem hazánkat az örökös gyalázattól (*jobbról:* igaz . . . szent igaz; *balról:* az is huncut a ki hiszi, nem igaz.) Lássátok bajos társak! mindezeket én tettem a Mór! —

Ennyi vitézséggel szereztem nemzetemnek hirt, nevet, dicsösséget Pákozdivát. (*egy hang:* ott se volt az ur, hiszen Tolnába bujkált) Szereztem Ozorkandot s Leténykálét . . . (*jobboldalon borzasztó éljenzés.*) Mindenütt dicsöséget arattam (*középről:* kivéve a hol nem aratott . . . *balról egy úzbeck:* henem

a Mór még is csak megugrott Moornál!! *ropgant derültség és kaczagás.)*

Ki merészkedik itt röhögni, mikor én beszéllek ??? Igen én, egyedül én arattam mindezt a diesősséget babért ... *(egy kálmuk a szegletből közbe kiált:* ha babért aratta, hát nem ingyen tette.)

Én szereztem szegény nemzetemnek mindent a mije van, *(jobboldaliak mellüket verdesve:* de már abban nekünk is van részünk; *középen a kirgizek vállaikat vonogatják; — baloldalon a kálmukok fülök tövit vakarják.)*

Nem, nem a dicsősséget nem engedem oda senkinek, enyim a borostyán csupán,— enyim az egész világ szine előtt *(közbekiáltások:* hó! hó! ezo ki te; *egyik felől éljenzés — másikfelöl zajos ellenmondások.)*

Elnök: (csenget) Ne zavarják uraim minduntalan a tábornok dicsőségének fényes álmait, különösen illetlen kifejezéssekkel ne éljenek.

Egy tatár: Én csak nyers ugorkával, husvét napon pedig birkafagygyun sült olajos furkossal élek.

Elnök: üsse a kő, akármivel él maga, csak zajjal ne éljen.

Purczel generális: Dicső hadjáratom mind meg van irva a történelemben. Nem a ti bálványtok Muhamed tette ezt, hanem én ... igenis én ... és ki nem hiszi, ha azt mondom hogy én ? — azért is halljátok szavamat: vagy ledöntöm a ti sehonnai bálványtokat ... *(nagy zaj jobbról:* éljen Purczel! le kell dönteni; *balról:* vesszen Purczel! ki vele! le kell dobni az ablakon stb.)

Purczel generál: (a nagy zajban esernyővel veri az asztalt, végre nagy nehezen szóhoz jut) Mit? hát engemet nem akartok hallgatni? igen is azt mondom még egyszer, százszor, ezerszer, milliómszor - vagy ledöntöm a ti sehonnai bálványtokat vagy én dölök le, .. *(balról:* adják az istenek az utóbbit.)

Most pedig bajos társak! minthogy látom, hogy keservesen szerzett dicsőségemből mások is akarnak osztozni, világszerte bámult tekintélyemet és hatalmamat dobom a mérlegbe,— tőletek nem kérek, nem is fogadok el tanácsokat; annálfogva határozom, rendelem s parancsolom e czinczárgyülés rögtöni felfüggesztését; betiltom és betiltatom minden további összeülésteket tanácskozástaikat *(egy vándor tatár belé kottyant:* akkor állva és járva tanácskozunk). Azt is megtiltom vezéri hatalmamnál fogva hogy járjatok vagy álljatok! előttem csak kushadni szabad.

Egy kálmuk: E már mégis disznóság ...

Kirgiz: Zsarnokság.

Tatár: Örökösen csak magát dicséri ...

Turkesztán: Jerünk bajtársak — hagyjuk itt fényes dicsőségében.

Elnök: (csenget) Uraim! (de a nagy zajban elvész a hangja s a gyülés káromkodások és fenyegetések közt eloszlik.) Purczel generál pedig kapja esernyőjét és szalad egyenesen Székesfehérvárra, onnan Veszprémbe és végre Bedlámba zászlóalja kat toborzani ... hogy a bálványt ledöntse.

Eredeti levelek.

LX.

Édes czimborám Matyi!

Ha jány vónék hát most mingyárt beállanék hetesnek valami barát klastromba, ugy váltanálak meg ides pajtásom a papok mérgétől.

Biz ecsém csak nagy hatalmuk van még itt ebbe a mi hazánkba a papoknak, — már mindenfelé azt mondják nekik a világon hogy „ólba szőke" csak Magyarországon regnál még a reverenda, ide szorult mi hozzánk a pap urak mirge Bécsbül.

Hanem kedves czimborám még az ellenséged is megvallhatja, hogy van eszed, még pedig józan erős eszed, — ejnye teringettét be emberül védelmezted magadat ides ecsém, — na hiszen bezzeg be fütöttél a nemzetes pap uraknak; — mán ecsém csak igazándi vallásod van, olyan a mi egyes egyedül a józan észen alapszik, —de hát láddi, nem szeretik az ilyen világosságot a baglyok. Azért kell neked most szenvedned ides jó czimborám. De hisz azért nefélj jó az isten, észre se veszed, mikor jobbra fordul a sorsod.

Lásd ides jó czimborám! minden roszba van valami jó is, mert a miér most te rajtad győzedelmeskedett a farizeusok serege, bezzeg annyival nagyobb becsültetést nyertél az igaz népség előtt, mert mindenfelé hangzik neved, mint az igazügy embere. A nép, a kit te sok szomoru perczeiben felviditottál, most háladatosságot is fog tenni véled s ha máskép nem, de legalább az által osztozik büntetésedben, hogy kiált, mint Böszörményi téns uramat.

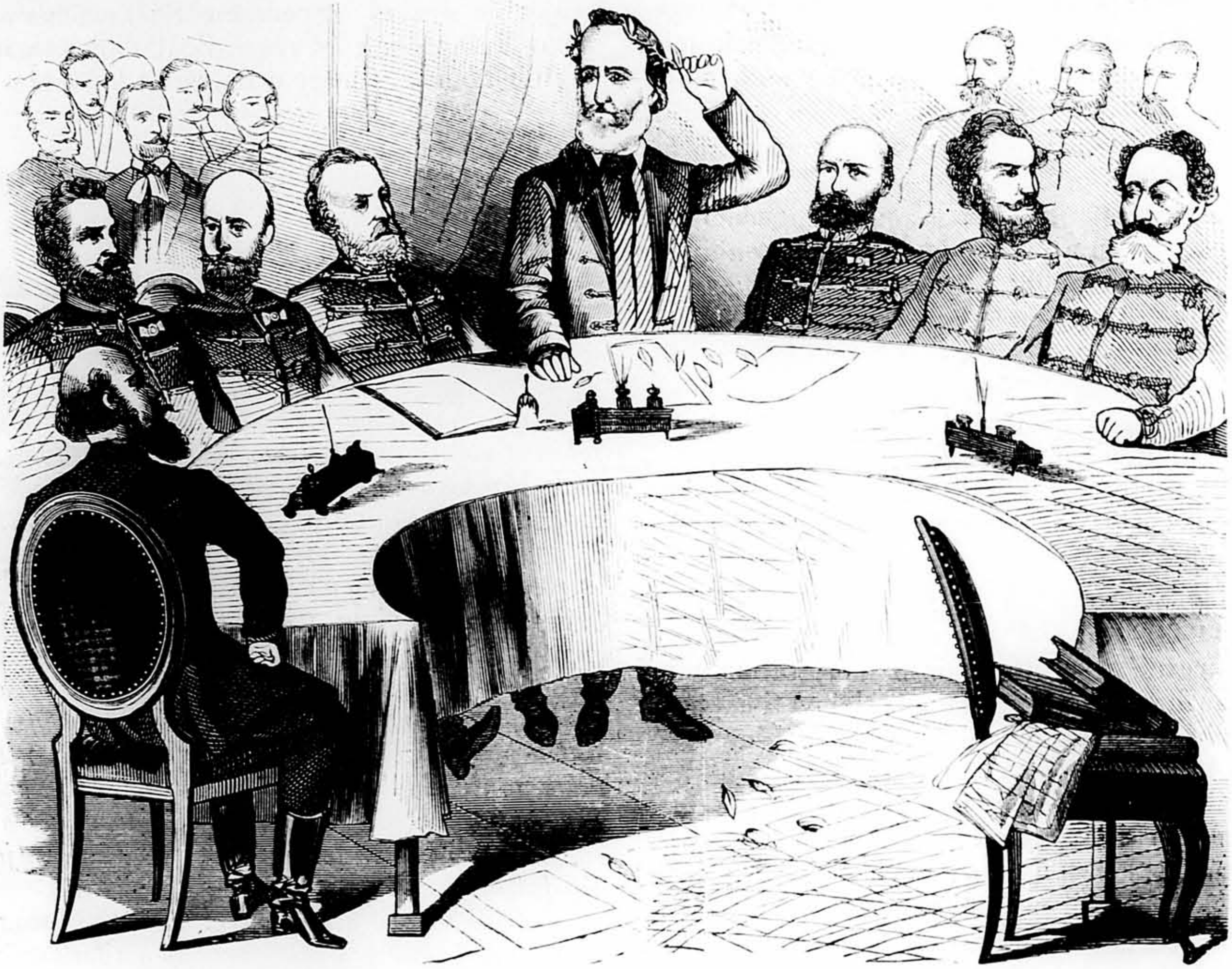
Csak hiába! nem türik meg a mai világba az igaz embereket, —farizeusnak áll a világ meg a köpenyforgatóknak.

Bezzeg Perczel uram is ki mutatta már a foga fejirit, hát nem megmondtam én azt mikor haza kerültek ezek a kóborgók, hogy mihint Bécsen jön valameik keresztül eldolegatyusodik az. Ihun van ni, tessék meggyertyázni már most Perczel uramat is, azt a hajdan erős gyenyerálist. Csak ecsém nincs annál igazabb, hogy hát mentül rühesebb a malacz, annál jobban vakaródzik egye meg a tályog.

Láddi pajtás mind annak köszönhetjük ezt, hogy az ország házába befogadtátok ezt a sok jött ment gyenyerálist követnek.

I.

Érdekes jelenet a honvédgyülésen mart. 29-én.

Ez a vitéz is addig tépte fejéről a borostyánt, mig utoljára semmi se maradt rajta.

Törvínyt hozni csak annak dukál a ki a nípbűl való és egyforma az érdekök, — de már sok pap oda törekszik, hogy olyan törvínyre szavazzék, a meik marhává teszi az embert, — mert hejj ecsém Matyi el nem hiszed, hogy öl a bosszuság, mikor olyat látok a mi nincs helyén; elhidd öcsém hogy még a szamárra se nizek jó szemmel a miér kereszt van a hátán — pedig ha mind olyan volna, a meik keresztet visel, még tán jobb volna a világ sorja.

Ni pajtás hát már osztán avval a sok szip pinzzel mi lesz? amit igy elharácsolnak az igaz emberektől? azt én különben tudom, hogy azt a 200 frtot a mit te tőled elsvarczolnak, rögtönösen kiküldik Rómába a pápának puskára, védelmezni a reverendát ugyi?

Hanem hej pajtás még olyan czifra feltámadást se látunk ám, mint a milyen most van Rómába. 24 ezer katona áll silbakot a Krisztus koporsójánál, tartom czifra vallásnak az olyat, a hun bagnét közt mondják a miatyánkot; — hejj ecsém be nagy külömbség van e meg a közt, mikor tiszteletes uram — hogy az isten áldja meg ü kigyelmét — mondja a miatyánkot abba a kopott palástba; hanem ugy ám, hogy majd elolvad a szive rajta az embernek, — nem kell e mellé puska ecsém! még is eljut egyenes uton maga elibe az ur isten elibe.

Hanem hiszen pajtás! fujják már a nótát a faranczиák, majd mi meg fütyülünk mellé, az is lesz osztána ki tánczol; — — ne filj ecsém, jobb világ lesz az uj borig, akkor iszunk egy olyan áldomást, hogy hetedhét országra megy el a hire, akkorára majd csak kikerülsz az üllői kaszárnyából.

Adjon a teremtő isten neked szabadságot és ellenségeinken győzedelmet.

Karakán Marczi
demokrata gulyásbojtár.

II.
A piramis és a bakkecske.

Ez a bakkecske is azt gondolta, hogy megdöntheti azt a piramist . . . hanem a legelső öklelésre beletörött a szarva.

Pattantyúk.

A pesti állatkert öszves baglyai üdvözlő iratot szándékoznak küldeni Ráth Károly fiskáriusnak, a miért Ludas Matyit kilencz havi fogságra és 200 pfrt pénzbirságra itéltette, s e végből fényes kivilágitást is csinálnak fényes nappal.

„Édes anyám!“
— No mi baj kis lányom? —
„Jaj! rám nézett a kakas.“
— Kezdj hát ellene becsület sértési sajtó pert, add fel Ráth fiskálisnak, elváilalja a szivesen a felperességet, csakhogy pere legyen.

Ludas Matyi egy eredeti lassu magyar nótát szerzett. A nótának czime „n e s z ó l j s z á m, n e m f á j f e j e m“, ajánlva Ráth Károly cs. k. fiskusnak.

Tehát Kossuthot, mint a pécsi választó kerület képviselőjét igazolták? Az igaz, hogy keservessen ment annak a nagy embernek is az igazolása, hanem hát majd azoké megy ám még keservesebben a választók előtt, a kik a közös nyomoruságot megcsinálták és nyakunkba vetették.

A 48-ki törvényekhez való rakaszkodása a demokrata köröknek a társadalmi rend veszélyeztetésének venkheimiroztatván: a hortobágyi bogrács és pipázó körnek meghagyatott, hogy alapszabályait megerősités végett azonnal terjeszsze fel, — addig a tüz körüli hasonfekvés is szigoruan betiltatott.

Olaszországba a paripa adót akarja behozni a kormány s ez által fogja törleszteni a státusdeficitet.

Nálunk a szamáradót kellene behozni s annyi megadóztatni való lenne, hogy kitelnék belőle az öszves osztrák adósság.

Némelyik keresztet viselő reverenda interpellálni akarja az ipar és kereskedelmi minisztert . . . hogy a szamártenyésztést tiltsa be; nehogy az eltévedt juhnyáj — köztök s a szamár közt valami collegiális viszonyt gyanitson, mivel azok is keresztet hordanak hátukon.

Olyan ez a mi alkotmányunk mint a ser, ize is van egy kicsi, — olcsóbb is mint a bor, de utoljára is csak viz van benne legtöbb, — s bizony sohse lehet belőle 1848-ik asszút csinálni, se 61-iki bakart.

Tóvölgyi Titusz a Backh korszak czimü munkájára hirdet uj előfizetést — — — azt mondja a példabeszéd, hogy nem kell az ördögöt a falra festeni, mert megjelenhetik, ha Deák úgy akarja.

Azt is sürgeti a magas miniszterium, hogy a nép adja fel a dohánycsempészeket.

Lám mikor megválasztottuk a Deákpárt hiveit, azzal biztattak hogy n e m l e s z f i n á n c z, ihol van ni, ez a párt még utóbb m a g u n k a t i s f i n á n c z á t e n n e.

Hanem iszen csak lesse! megfogjuk mi a dohányárulókat, le is tartóztatjuk a dohányukat jó pénzért a magunk számára.

Ha kell a miniszternek dohány, fogjon az is magának.

Borsszem Jankó kártéritési perbe szándékozik fogni Pállfy Berczit az Esti Lap szerkesztőjét, mint kenyér keresetének szánszándékos megrontóját.

Soha sem volt ez a példabeszéd alkalmazhatóbb - - „parva sapientia regitur mundus" mint a jelen alkotmányos állapotunkban, mert a kormányzati rendszer körül valóban több a nyers erő mint a bölcsesség.

Debreczenben a múlt hetekbe egy korcsolya müvész csuszkált a publikum előtt jég nélkül,— mint hallik nem nagy hatást gyakorolt a müvész, mert vannak Debreczenben is elegen, kik nagyon értenek a csuszás mászáshoz.

Bolond Miska kollégánk mult száma a bérenczirókról értekezik s egy helyt azt mondja: a k i n e m l u d a s n e v e g y e m a g á r a."

Mihály kolléga! mi ugyan csak l u d a s o k vagyunk ám! hát mi magunkra vegyük?

Valami Torkos nevü kicsapott poéta szegény Zilahi Imre verseinek annyira neki esik s érdemetlenül annyi rosz akarattal durungolja magát a meghalt költőt is, hogy azt kell hinnünk, hogy minden é r d e m e i t f e l a k a r j a t o r k o s k o d n i.

Az egyszeri deák — Kerkápolyi tanitványa — oly erősen megtanulta Kerkápolyi logikáját, hogy még azt is bebizonyitotta, hogy a kinek a háza ég, az a legboldogabb ember, — igy la: Az é g lakói legboldogabbak Ez a ház ég, tehát ennek lakói most legboldogabbak.

Az irodalmat holmi sarcasticusok felosztották szép irodalomra és ponyva irodalomra, — hanem az 1867-iki. alkotmányosság meg egy osztályt teremtett s ez a kapcza irodalom, melynek legillatosabbika . . Borsszemjankó.

A Deákpárti alkotmányos magyarok, kétségbe esve tudatják nagy mesterökkel, hogy a baloldal hivei sorakoztak, tömörültek, s hogy maholnap baj lesz.

De a nagy mogul azzal biztatja hiveit, ne féljetek csak pénz legyen. — Tehát több pénz, mint ész — argumentum ad hominem.

Böjti adomák.

B . . . P . . . helyettes superintendens korában Szalontáról Debreczenbe utazván — leszálla kocsijáról, hogy egy kis sétát tegyen s az országutfélen egy pásztorfiut talált, kivel ilyen diskurszusba elegyedett:

„Miféle mesterember vagy fiam?

— Pásztor vagyok uram. —

„Űhm, lásd én is pásztor vagyok, tehát kollegák vagyunk."

A pásztorfiu végig nézvén a superintendensen végre megszólal: „Csakhogy kelmednek bizonyosan több marhája van mint nekem, mert fényes a csizmája."

„Jaj de én nem marha . . hanem lelki pásztor vagyok ám fiam!"

— Kigyelmed hát lelkeket tereget? . . No vigyázzon, hogy erre a jó ösvényre teregessi ni . . a meiken én vagyok, mert ha amarra mennek . . belefulnak a mocsárba.

A. p. plébános behivatván egy legényt a parochiára, kezdé dorgálni, hogy mért nem esküszik meg azon nőszemélylyel, kivel a falu nagy botránkozására házasság nélkül együtt lakik már több hónap óta . . . s aztán kezde a legény előtt hosszasan perorálni a házasság szentségéről . . . az esküről stb. Midőn aztán elvégezte atyai intézéseit . . . megszólal a legény:

„Mind szép ez kedves tisztelendő ur! de hát kigyelmed mért nem esküszik meg a gazdaszonyával, hiszen már tiz éve, mióta együtt laknak?

— Takarodj haza semmirekellő . . . roszszabb vagy te egy kis kálomistánál, — n m tudod a deákközmondást: quod licet jovi non licet bovi.

B . . e . . . lelkész, ki m g a is jókedvü borozó s a mellett a menyecskéket se gyülölő ember volt, nagy héten rendesen a józanságról és mértékletes életről predikált hivei előtt; egy ily predikátio után megszólitja a templomból kimenet a falu birtokosa, ki maga is szerette a tütüt és a menyecskéket, hogy hát tiszteletes uram! miért nem tartja meg azt, miről most oktotást adott?

„Jaj tekintetes uram! nem magamnak predikálok én, hanem hiveimnek "

Perczeliádák.

Hé Mészáros!

Ha ön ember, mért nem adja ön ki beküldött költeményemet? darabomat? hisz az kellő derekán fogja a rosszat, összetöri s leteriti azt. Mért nem használja fel ez eszközt?

Ti mint a bögölyök, egyedül csipkedtek, utóvégre is agyonütlek benneteket, a mit méltán érdemeltek, hogy agyoncsapjalak, oktalan ficánkolásaitokért. Oroszláni fegyverrel kell élni! lefőzni az orvost, — s helyét elfoglalni. Hogy nyernétek ti világtalanok, — s a vak democratia! hisz azt feneketlen alávalóságaért igen könnyü agyonverni. Mellőzitek az örökbecsü hadvezért, — ki fog benneteket czélra vezérleni bakancsos tudománynak? Kossuthban semmi kellék arra, — ő tág uton indult, müködött, elveszett mindörökre!!*)

Végzetes lélek kell itt! mint én, — a ki a világot tengerbe szoritsa, s megalapitsa a haza és emberi nem örök életrendét. — Bámultok? de ugy van!

Kezem alá juttok, — én foglak benneteket vezényleni az örök végcsóvához. Mit bolondoztok hát? mért vonakodtok? mért nem bocsátjátok ki kalauz szózatomat?

A Bolond Miska! is bolond, — egy lélek . . . . . a ki megvetésre érdemes. Aratandja eljárásának keserü gyümölcsét.

Mind olyanok vagytok ti Pesten Budán az országban és világon. Lelketlen gályarabok! Irtás kell ezen emberi nemnek, mig csak egy gaz szól, él és lélekzik e világon. Hisz ez állatvilág mostanában, nem emberi, nem értik az emberi értelem s érzelem szózatát s hivatását.

Nosza rajta adjátok ki darabomat! hogy egykor meg ne bánjátok, én nem szoktam tréfálni, minthogy a a halál sem érti a tréfát!

Aztán küldjetek tiszteletpéldányt, hát még e komiszságot sem érdemlettem meg? annyi áldozataimmal s érvényeimmel? s dijat is ki érdemelne szükségelne jobban mint én!?

Mit nekem a ti elbámulástok s nehezteléstek, elfordulástok, berzenkedéstek?

A hatalmas gőzvonat rá sem tekint az utmelléki göröngyökre, — ugy én se rátok; czélt érendek mingyájatok ellenére daczhevére!!! — daczoltára!!!

Majd a czélnál beszélünk, ki volt az ember a talpán? de addig is nem szünlek meg benneteket czél felé terelni

Vagy engedtek a légfeszitező viharnak, vagy az elseperend benneteket, mint homokszemeket a világban.

V i g y á z z a t o k ! o k t a l a n s á g n a k s i r a l o m a v é g e.

Okuljatok vagy a halál völgyének fenekére kerültök!!!

Mit csinál Hernyók czimü költeményem nálatok? nem kell a felséges csak az aljávaló??

A világ mindig bolond volt, nem ösmerte fel megváltóját! de én ha isten ugy akarja, — megnyergelem a világot, s arra terelem a merre akarom!

Adjátok ki versezetemet szerencsétlen dugárusok! Közlegényeknek engedelmeskedni kell a fővezérnek? Hertelendy parancsolja kutyateremtette!!

Én Fabius Cunctator vagyok

SIMON ISTVÁN
mérnök ügyvéd és író

(* Ime egy második Perczel! Szerk.

Az olvasó publikum kegyes engedelmével itt közöljük a „Hernyók“ czimü hős költeményt:

HERNYÓK.

Osztrák hernyók.

Félre magyar hernyó pajtás!
Nem érted van a fa.

Deákpárti magyar hernyók.

Isten mentsen osztrák pajtás!
Mi nem vágyunk nagyra. —

A fa

De hát reám nincs gondotok?
Kopaszon maradok.
Annyi évek kinja után
Halottá foszladok.
Hisz nékem élni kellene
Virágzani dicsőn!
S egy levelet nem lát rajtam
Utas nagyitó csőn.

Mind a két rendbeli hernyók.

Bolond vagy te fa czimbora!
Kihajtasz jövőben,
S gyönyörködhetel sátrodban,
Még diszlik mezőben,
Ha leettük megint hajtasz,
Ki nem fogysz te soha,
Ne panaszold nagyon sorsod
Szép az nem mostoha.

stb. stb. stb. elég ebből ennyi.

Perczelhez.

Sokan dühösködnek rád — én nem,
Legfölebb kissé nevetek,
S kérdem magamban — téged szánva —
Miért nem is mégysz Bedlámba.
Ha már elhagytad eszedet?

De hát nem nevetséges? mondd, —
Látni azt: miként akarod,
Zöldszinü mérges epével,
Egy durva, piszkos sárkefével:
Bekenni a — **fénylő napot.**

Táviratok Perczelhez.

Székesfehérvár: Dicső tábornok! jön-e ön vagy marad? ha jön jó . . . de ha marad talán még jobb

Veszprém: Vitéz hazafi! lelkesedve várjuk önt. Ha holdvilág nem fog lenni, kivilágitunk és minden mécsest meggyujtunk esteli 8 órakor az ön tiszteletére.

Bedlám: Szeretett vezérünk! üdvözlünk . . . s örömmel tudatjuk, hogy a bedlámi demokrata kör mart. 29-én tartott remekbeszédedért egyhangulag elválasztott tiszteletbeli elnöknek.

A demokraták nagyhéti éneke 1868-ban.

„Tiszta ártatlanság lévén —
Árulónak mondnak szintén.
De te még is csak vesztegelsz . . .
Ily hamis vádra nem felelsz.“

„Szidták, csufolták nevedet,
Csufbeszéddel illettetett.
Ellened az ütött pártot . . .
(Veszprémben és Fehérvárott)
Ki veled egy tálba mártott.“

„Érettünk káromoltattál . . .
Szörnyen megostoroztattál . . .
Dicsőséged megfosztatott —
Ruhád is sorsra osztatott.“

„Gyalázva az által lettél:
A kit vitézzé te tettél;
S szived éktelen lármával . . .
Által veretett dardával.“

Rajzoló **Blumberg.**] Laptulajdonos és felelős szerkesztő: **MÉSZÁROS KÁROLY.** [Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18. sz.